

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tár:

394.04

Hely

Idő

"1913"

Személy

Szerző

Cím A pesti utca.

Forrás: Világ

Bp.

1913 I/3

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

— **A pesti utca.** A nagyvárosok lázas for-
 gatagában szétforgácsolódik az élet, össze-vissza
 kavarja az embereket, akik ezerféle érintkezésbe
 kerülnek egymással, anélkül, hogy ismernék egy-
 mását. A csábítás pillanatai hatalmasak, az ember
 könnyen nyul a másik ember életébe, amelyről
 alig tud valamit. A tiltott dolgot el lehet kö-
 vetni, anélkül. Hogy félni kellene az okvetlen való
 fölfedeztetéstől. Az alkalmakkal teremti meg e
 nagyváros azt a hallgatólágosságot is, amely a
 kisebb városokban lehetetlenség. A nagyvárosi élet
 zürzavaros keringés, amelyen senki sem tud ural-
 kodni, amelyet tulajdonképpen senki sem tud ve-
 zetni. Minden esetben megvan a maga ellenesete,
 csak éppen nem tudunk róla, vagy éppen csak
 az egyikről tudunk. Általában pedig tudunk annyit,
 hogy ahol sokan élnek, ott sokan meghalnak és
 sokan születnek. Minden befejezett élettel szem-
 ben kezdődik egy új élet, egy, vagy kettő. Ezt
 tudjuk, tudjuk a statisztikából, de napról-napra
 kontrolálni nem tudjuk. Mint valami csodát szok-
 ták mesélni az emberek: ma valaki meghalt a
 házukban, de valaki született is. A statisztika
 szerint pedig ennek nem is szabadna olyan nagy
 csodának lenni. A halottakat pótolják az élők.

A pesti utca most aztán produkált erre is egy
 véletlent. Csodás véletlent, amelyet csak a nagy-
 város, az emberek egymást nem ismerése pro-
 ducálhat. Az éjszaka a Sziv-utca és az Aradi-utca
 sarkán vérében találtak egy huszonkét évesnek
 látszó munkásembert. Leszúrták, meghalt. Ki volt,
 nem tudjuk és nem fogjuk tudni akkor sem, ha
 kisütik a nevét. Ember volt, akit nem ismertünk
 és akit erőszakkal löktek ki ennek a nagyvárosnak
 a kavargó életéből. És ez az élet megy tovább
 a maga útján. De, mert véletlenül a Sziv-utca és
 Aradi-utca sarkán is megfordult és mert gyilkolt,
 gondolt egyet és amit elvett: visszaadta. Cserébe
 adott egy másik életet. Ugyanazon a helyen, egy
 órával később, egy munkáskülsőjü asszony egy
 egészséges gyermeknek adott életet. Ki ez az
 asszony és ki ez a gyermek, nem tudjuk és nem
 fogjuk tudni akkor sem, ha majd kisütik az asz-
 szony nevét. Ember, akit nem ismerünk és aki
 erőszakkal egy ismeretlen embert taszított bele
 ennek a nagyvárosnak a titokzatos, rohanó életébe.
 Egy sötét utcasarkon az egész élet. Valaki ment,
 valaki jött. Ez az egész. Ez a nagyváros. Kit ér-
 dekelne tovább?...